Категорія справи № **755/6749/15: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **23.07.2016.** Оприлюднено: **26.07.2016.**
Дата набрання законної сили: **20.07.2016**

АПЕЛЯЦІЙНИЙ

СУД МІСТА КИЄВА

03110 м. Київ, вулиця Солом'янська, 2-а

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

20 липня 2016 року Колегія суддів Судової палати з розгляду цивільних справ Апеляційного суду м. Києва

в складі: судді - доповідача: Стрижеуса А.М.,

суддів: Антоненко Н.О., Шкоріної О.І.,

при секретарі: Юрченко А.С.

за участю: представника заявника ОСОБА_1

розглянувши цивільну справу за апеляційною скаргою ОСОБА_2, яка діє а підставі довіреності в інтересах Закритого акціонерного товариства «Петер-Сервіс» на хвалу Дніпровського районного суду м. Києва від 14 квітня 2016 року у справі за клопотанням Закритого акціонерного товариства «Петер-Сервіс» про визнання і надання дозволу на виконання рішення іноземного суду та про видачу виконавчого документу на підставі рішення іноземного суду, -

В С Т А Н О В И Л А:

Справа № 755/6749/15-ц № апеляційного провадження:22-ц-796/8533/2016 Головуючий у суді першої інстанції: Бартащук Л.П. Доповідач у суді апеляційної інстанції: Стрижеус А.М. До Дніпровського районного суду м. Києва надійшло клопотання Закритого акціонерного товариства «Петер-Сервіс» про надання дозволу на виконання на території України заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних справ у арбітражному процесі між ЗАТ «Петер-Сервіс» до ПрАТ «Телесистеми України» та видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду.

Клопотання обґрунтоване тим, що 22 грудня 2013 року Німецькою інституцією з арбітражних справ було ухвалено заключне арбітражне рішення в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 між ЗАТ «Петер Сервіс» та ПАТ «Телесистеми України», яким (п. 98) боржнику присуджено сплатити ЗАТ «Петер-Сервіс» 116 358,68 дол. США та 18 171,65 Євро.

Згідно з «Положенням про арбітражний суд» Німецької інстанції з арбітражних справ заключне рішення є остаточне, а його винесення передбачається лише у випадку його не оскарження та якщо воно не набрало законної сили.

Ухвалою Дніпровського районного суду м. Києва від 14 квітня 2016 року у задоволенні клопотання Закритого акціонерного товариства «Петер-Сервіс» про надання дозволу на виконання на території України заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних справ у арбітражному процесі між ЗАТ «Петер-Сервіс» до ПрАТ «Телесистеми України» та видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду - відмовлено.

Не погоджуючись з ухвалою суду, представником заявника ОСОБА_2, яка діє на підставі довіреності в інтересах ЗАТ «Петер - Сервіс», подано апеляційну скаргу, в якій вона просить ухвалу суду скасувати та постановити нову, якою клопотання ЗАТ «Петер - Сервіс» про надання дозволу на виконання на території України заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних справ у арбітражному процесі ЗАТ «Петер - Сервіс» до ПрАТ «Телесистеми України» та видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду задовольнити, посилаючись на те, що ухвала суду є необгрунтованою та незаконною.

В судовому засіданні представник заявника ОСОБА_1, яка діє на підставі довіреності в інтересах ЗАТ «Петер - Сервіс», підтримала доводи апеляційної скарги.

Представник ПрАТ «Телесистеми України» в судове засідання не з'явився, про день та час розгляду справи повідомлявся належним чином (т.2 а.с.21), а тому колегія суддів вважає можливим розглянути справу за його відстуності у відповідності до вимог ч.2 ст.305 ЦПК України.

Заслухавши суддю-доповідача, пояснення учасників судового засідання, вивчивши матеріали справи, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга підлягає частковому задоволенню, виходячи з наступного.

Як убачається з матеріалів справи та встановлено судом, 22 грудня 2013 року Німецькою інституцією з арбітражних справ було ухвалено заключне арбітражне рішення в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 між ЗАТ «Петер Сервіс» та ПрАТ «Телесистеми України» (а.с. 4-28).

Згідно з п. 98 рішення боржнику - ПрАТ «Телесистеми України» присуджено сплатити ЗАТ «Петер-Сервіс» 116 358,68 дол. США та 18 171,65 Євро (т.1 а.с. 28).

Відповідно до ст. 390 ЦПК України, рішення іноземного суду (суду іноземної держави; інших компетентних органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних чи господарських справ; іноземних чи міжнародних арбітражі) визнаються та виконуються в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або за принципами взаємності.

Відповідно до ч. 1 ст. 396 ЦПК України, клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду не задовольняється у випадках, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Згідно з ч. 2 ст. 396 ЦПК України, якщо міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі випадки не передбачено, у задоволенні клопотання може бути відмовлено:

1) якщо рішення іноземного суду за законодавством держави, на території якої воно постановлено, не набрало законної сили;

2) якщо сторона, стосовно якої постановлено рішення іноземного суду, була позбавлена можливості взяти участь у судовому процесі через те, що їй не було належним чином повідомлено про розгляд справи;

3) якщо рішення ухвалене у справі, розгляд якої належить виключно до компетенції суду або іншого уповноваженого відповідно до закону органу України;

4) якщо ухвалене рішення суду України у спорі між тими самими сторонами, з того ж предмета і на тих же підставах, що набрало законної сили, або якщо у провадженні суду України є справа у

спорі між тими самими сторонами, з того ж предмета і на тих же підставах до часу відкриття провадження у справі в іноземному суді;

5) якщо пропущено встановлений міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та цим Законом строк пред'явлення рішення іноземного суду до примусового виконання в Україні;

6) якщо предмет спору за законами України не підлягає судовому розгляду;

7) якщо виконання рішення загрожувало б інтересам України;

8) в інших випадках, встановлених законами України.

Відповідно до ч. 1 ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж»,у визнанні або у виконанні арбітражного рішення, незалежно від того, в якій державі воно було винесено, може бути відмовлено лише:

1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть компетентному суду, у якого просить визнання або виконання, доказ того, що:

- одна із сторін в арбітражній угоді, зазначеній у статті 7, була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або

- сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або

- рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте, якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або

- склад третейського суду або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або

- рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або

2) якщо суд визнає, що: об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законодавством України; або визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Відповідно до ст. 35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та ст. 36.

Сторона, що спирається на арбітражне рішення, або порушує клопотання про його виконання, повинна подати оригінал належним чином засвідченого арбітражного рішення або належним чином засвідчену копію такого, а також оригінал арбітражної угоди, зазначеної в ст. 7, або належним чином засвідчену копію такої. Якщо арбітражне рішення або угода викладені іноземною мовою сторона повинна подати належним чином засвідчений переклад цих документів на українську або російську мову.

Відповідно до ст. 7 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», арбітражна угода - це угода сторін про передачу до арбітражу всіх спорів або певних спорів, які виникли або можуть виникнути між ними у зв'язку з будь-якими конкретними правовідносинами,незалежно від того, чи

мають вони договірний характер, чи ні. Арбітражна угода може бути укладена у вигляді арбітражного застереження в контракті або у вигляді окремої угоди.

Відповідно до п. d ч.1 ст. V Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень, - у визнанні та виконанні арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тієї сторони, проти якої воно спрямоване, тільки якщо ця сторона надасть до компетентної влади за місцем, де запитується визнання і приведення у виконання докази того, що склад арбітражного органу або арбітражний процесс не відповідали угоді сторін або, за відсутності такого, не відповідали закону тієї країни, де мав місце арбітраж.

Відповідно до ч. 2 ст. 394 ЦПК України, до клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду додаються документи, передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Згідно з абз. 1 ч. 3 ст. 394 ЦПК України, якщо міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, не визначено перелік документів, що мають додаватися до клопотання, або за відсутності такого договору, до клопотання додаються такі документи: засвідчена в установленому порядку копія рішення іноземного суду, про примусове виконання якого подається клопотання.

Відповідно до ч.2 ст. IV Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень, якщо арбітражне рішення або угода укладена не на офіційній мові тієї країни, де відбувається визнання та виконання цього рішення, виконується переклад цих документів на мову тієї країни. Переклад засвідчуватись офіційним або присяжним перекладачем або дипломатичною чи консульською установою.

До апеляційного суду представником заявника надано належним чином нотаріально засвідчений переклад заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних справ від 22 грудня 2013 року.

Як убачається з матеріалів справи, заявником до суду першої інстанції також надавався нотаріально засвідчений переклад заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних справ від 22 грудня 2013 року (т.1 а.с.4-55), про те суд першої інстанції відмовляючи в задоволенні клопотання, посилався на те, що при перекладі було допущено описку.

За таких обставин колегія суддів вважає, що ухвала суду першої інстанції підлягає скасуванню з передачею питання на новий розгляд до суду першої інстанції для встановлення, чи відповідає арбітражний процес по ухваленню вище згадуваного рішення, угоді сторін.

Керуючись ст. ст. 218, 303, 304, 307, 312, 313-315, 317, 324, 325 ЦПК України, колегія суддів, -

У Х В А Л И Л А:

Апеляційну скаргу ОСОБА_2, яка діє а підставі довіреності в інтересах Закритого акціонерного товариства «Петер-Сервіс» - задовольнити частково.

Ухвалу Дніпровського районного суду м. Києва від 14 квітня 2016 року - скасувати з передачею питання на новий розгляд до суду першої інстанції.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя-доповідач:

Судді: